

**Bài của Chủ Tịch
Dieter F. Uchtdorf**

Đệ Nhị Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Một Lời Khuyên dành cho Người Truyền Giáo Lương Lự

Các môn đồ của Chúa Giê Su Kỵ Tô luôn luôn có trách nhiệm mang phúc âm của Ngài đến với thế gian (xin xem Mác 16:15–16). Tuy nhiên, đôi khi là điều khó khăn để chúng ta mở miệng ra và nói về đức tin của mình với những người xung quanh. Trong khi một số tín hữu của Giáo Hội có năng khiếu nói chuyện với những người khác về tôn giáo, thì cũng có những người khác hơi lưỡng lự một chút hoặc cảm thấy lúng túng, ngượng ngịu, thậm chí còn sợ hãi để làm như vậy.

Vì lý do ấy, tôi xin đề nghị bốn điều mà bất cứ người nào cũng có thể làm để tuân theo lệnh truyền của Đấng Cứu Rỗi là phải thuyết giảng phúc âm “cho mọi người” (GLGƯ 58:64).

Hãy Là một Ánh Sáng

Một câu nói ưa thích của tôi thường là câu nói của St. Francis of Assisi: “Hãy luôn luôn thuyết giảng phúc âm và nếu cần, hãy sử dụng lời nói.”¹ Tiềm ẩn trong câu nói này là sự hiểu biết rằng thường thường những bài thuyết giảng hùng hồn nhất lại là hiểu ngầm.

Khi chúng ta có tính liêm khiết và kiên định sống theo các tiêu chuẩn của mình, thì những người khác đều thấy. Khi chúng ta rạng rỡ niềm vui và hạnh phúc, thì họ còn thấy nhiều hơn nữa.

Mọi người đều muốn được hạnh phúc. Khi chúng ta, các tín hữu của Giáo Hội, rạng rỡ ánh sáng phúc âm, thì

những người khác có thể thấy được niềm hạnh phúc của chúng ta và cảm thấy được tình yêu thương của Thượng Đế đầy đầy và tuôn tràn trong cuộc sống của chúng ta. Họ muốn biết tại sao. Họ muốn hiểu bí quyết của chúng ta.

Điều đó dẫn họ đến việc đặt những câu hỏi như là “Tại sao bạn lại vui vẻ như vậy?” hoặc “Tại sao bạn luôn luôn có một thái độ lạc quan như vậy?” Dĩ nhiên các câu trả lời cho những câu hỏi này hoàn toàn dẫn đến một cuộc chuyện trò về phúc âm phục hồi của Chúa Giê Su Kỵ Tô.

Hãy Thích Bất Chuyện

Việc đưa ra đề tài về tôn giáo—đặc biệt cho những người bạn và những người thân của chúng ta—có thể dường như là làm nản chí và đầy khó khăn. Không cần phải như vậy đâu. Việc đề cập đến những kinh nghiệm thuộc linh hoặc nói về các sinh hoạt hay sự kiện trong Giáo Hội trong cuộc trò chuyện không trịnh trọng có thể dễ dàng và thú vị nếu chúng ta sử dụng một chút ít can đảm và lý trí.

Vợ tôi, Harriet, là một ví dụ tuyệt vời về điều này. Khi chúng tôi còn sống ở Đức, bà thường tìm cách gồm những đề tài liên quan đến Giáo Hội vào những cuộc trò chuyện của bà với bạn bè và những người quen biết. Ví dụ, khi một người nào đó hỏi bà về những ngày cuối tuần của bà thì bà thường nói: “Chủ Nhật này, chúng tôi đã có một kinh nghiệm mang lại nhiều ấn tượng sâu sắc

trong nhà thờ của chúng tôi! Một thiếu niên 16 tuổi đã đưa ra một bài nói chuyện tuyệt diệu trước 200 người trong giáo đoàn của chúng tôi về việc sống một cuộc sống trong sạch.” Hay là, “Tôi biết được có một phụ nữ 90 tuổi đã đan hơn 500 cái mền và tặng cho chương trình nhân đạo của Giáo Hội chúng tôi để gửi cho những người gặp hoạn nạn trên khắp thế giới.”

Thường thường những người nghe điều này đều muốn biết thêm. Họ đặt ra những câu hỏi. Và điều đó đưa đến những cơ hội để nói về phúc âm trong một cách thức tự nhiên, tự tin, thoải mái.

Với sự phát minh của Internet và phương tiện truyền thông xã hội, thì dễ dàng hơn ngày nay để nói về những điều này trong một cách nói chuyện bình thường hơn bao giờ hết. Điều chúng ta cần chỉ là lòng can đảm để làm như vậy.

Hãy Có Đây Ân Điển

Rủi thay, rất dễ dàng để tranh cãi. Việc chúng ta tranh luận, chỉ trích và lên án xảy ra rất thường xuyên. Khi chúng ta trở nên tức giận, khiếm nhã, hay gây tổn thương người khác, thì họ đâu muốn học hỏi thêm về chúng ta. Không thể nào biết có bao nhiêu người đã rời bỏ Giáo Hội hoặc không bao giờ gia nhập vì một người nào đó nói một điều gì đó gây tổn thương hay làm phật lòng họ.

Có rất nhiều điều thô lỗ trên thế giới ngày nay. Vì tình trạng nặc danh của người sử dụng Internet, nên sẽ dễ dàng hơn bao giờ hết để nói những điều độc hại hay khó chịu trực tuyến. Là các môn đồ đầy hy vọng của Đấng Ky Tô hiền dịu, chúng ta không thể có một tiêu chuẩn cao hơn, bác ái hơn sao? Thánh thư dạy: “Lời nói anh em phải có ân hậu theo luôn, và nêm thêm muối, hầu cho anh em biết nên đối đáp mỗi người là thế nào” (Cô Lô Se 4:6).

Tôi thích ý nghĩ về những lời nói của chúng ta trong sáng như một bầu trời có nắng và đầy ân điển. Các anh chị em có thể tưởng tượng gia đình, tiểu giáo khu, quốc gia và ngay cả thế giới sẽ như thế nào nếu chúng ta có thể chấp nhận nguyên tắc giản dị này không?

Hãy Tràn Đầy Đức Tin

Đôi khi chúng ta tự cho mình quá nhiều công trạng hay trách cứ mình quá nhiều khi những người khác chấp nhận phúc âm. Điều quan trọng là hãy

nhớ rằng Chúa không kỳ vọng chúng ta làm công việc cải đạo.

Sự cải đạo đến không phải qua những lời nói của chúng ta mà qua những cách giúp đỡ thiêng liêng của Đức Thánh Linh. Đôi khi chỉ cần một cách nói đơn giản về chứng ngôn chúng ta hoặc về một kinh nghiệm để bắt đầu làm mềm lòng một người hoặc mở cánh cửa mà có thể dẫn những người khác đến việc cảm nhận các lẽ thật cao quý qua những thúc giục của Thánh Linh.

Chủ Tịch Brigham Young (1801–77) nói ông biết rằng phúc âm là chân chính khi ông “nhìn thấy một người không có tài hùng biện, hay tài ăn nói trước công chúng, là người chỉ có thể nói: “Tôi biết, bằng quyền năng của Đức Thánh Linh, rằng Sách Mặc Môn là chân chính, rằng Joseph Smith là Vị Tiên Tri của Chúa.” Chủ Tịch Young nói rằng khi ông nghe chứng ngôn khiêm nhường đó, thì “Đức Thánh Linh tác động từ người đó soi sáng sự hiểu biết của tôi, và ánh sáng, vinh quang và sự bất diệt hiện ra trước mắt tôi.”²

Thưa các anh chị em, hãy có đức tin. Chúa có thể làm vinh hiển những lời các anh chị em nói và làm cho những lời này được hùng hồn. Thượng Đế không đòi hỏi các anh chị em phải cải đạo mà thay vì thế phải mở miệng ra. Nhiệm vụ cải đạo không thuộc vào các anh chị em—nhiệm vụ đó thuộc vào người đang nghe và thuộc vào Đức Thánh Linh.

Mỗi Tín Hữu là một Người Truyền Giáo

Các bạn thân quý của tôi, ngày nay có thêm nhiều cách hơn bao giờ hết cho chúng ta để mở miệng ra và chia sẻ với những người khác tin vui về phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô. Có một cách cho mọi người—ngay cả cho người truyền giáo lữ—để tham gia vào công việc vĩ đại này. Mỗi người chúng ta có thể tìm ra cách để sử dụng tài năng và sở thích riêng biệt của mình để hỗ trợ công việc vĩ đại này nhằm mục đích làm tràn đầy thế gian với ánh sáng và lẽ thật. Khi làm như vậy, chúng ta sẽ tìm thấy niềm vui đến với những người đủ trung tín và can đảm “đứng lên làm nhân chứng cho Thượng Đế bất cứ lúc nào” (Mô Si A 18:9).

GHI CHÚ

1. St. Francis of Assisi, trong William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), 22.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 67.

GIẢNG DẠY TỪ SỰ ĐIỆP NÀY

Một cách giảng dạy hữu hiệu là “khuyến khích những người mà chúng ta giảng dạy đặt ra . . . các mục tiêu mà có thể giúp họ sống theo nguyên tắc các anh em đã giảng dạy” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 159). Cân nhắc việc mời những người các anh em giảng dạy hãy thành tâm đặt ra một mục tiêu để chia sẻ phúc âm với một hoặc nhiều người hơn trong tháng này. Cha mẹ có thể thảo luận những cách con cái nhỏ hơn có thể giúp đỡ. Các anh em cũng có thể giúp cho những người trong gia đình vận dụng trí tuệ để thảo luận hoặc đóng diễn những cách để gồm phúc âm vào cuộc chuyện trò bình thường và nghĩ về các sinh hoạt sắp tới của Giáo Hội mà chúng ta có thể mời một người bạn tới.

GIỚI TRẺ

Chia Sẻ với một Người Bạn

Bài của Adriana Vásquez

Một ngày nọ trong khi đang học bài cho lớp giáo lý của mình, tôi đã có một ấn tượng tuyệt vời và rõ ràng. Trong khi đang đọc bài học cho ngày hôm sau, thì tôi thấy gương mặt của một người bạn trong trường và có cảm giác mạnh mẽ rằng tôi nên chia sẻ chứng ngôn của mình với bạn ấy.

Mặc dù ấn tượng này rất rõ ràng nhưng tôi vẫn sợ hãi. Tôi lo rằng người bạn của tôi có thể khước từ tôi, nhất là vì bạn ấy dường như không phải là loại con gái thích gia nhập Giáo Hội.

Tôi nghĩ lại một bài nói chuyện của Chị Mary N. Cook thuộc chủ tịch đoàn trung ương Hội Thiếu Nữ, trong bài nói chuyện đó chị đã yêu cầu chúng tôi làm việc siêng năng và dũng cảm.¹ Tôi muốn được như vậy, nên tôi viết cho cô bạn gái này một lá thư và làm chứng về lẽ trung thực của Giáo Hội và về niềm yêu thích của tôi

đối với Sách Mặc Môn. Ngày hôm sau, tôi nhét nhanh một quyển Sách Mặc Môn, cùng với lá thư của tôi, vào túi xách của cô bạn ấy.

Tôi rất ngạc nhiên thấy người bạn của tôi rất dễ lĩnh hội phúc âm. Bắt đầu từ ngày đó, bạn ấy thường nói cho tôi biết về điều bạn ấy đã học được trong khi nghiên cứu Sách Mặc Môn. Một vài tuần sau, tôi giới thiệu bạn ấy với những người truyền giáo. Gần như ngay lập tức, bạn ấy nhận được một sự xác nhận từ Đức Thánh Linh rằng điều mình đang học là chân chính. Những người truyền giáo và tôi đã khốc khi bạn ấy nói cho chúng tôi biết về những cảm nghĩ của bạn ấy. Chẳng bao lâu người bạn của tôi đã chịu phép báp têm, và cha mẹ của bạn ấy đã lấy làm kinh ngạc khi thấy những thay đổi xảy ra đối với chị.

Tôi rất mừng đã có thể khắc phục những nỗi sợ hãi của mình và giúp mang phúc âm vào cuộc sống của cô bạn ấy.

XIN LƯU Ý

1. Xin xem Mary N. Cook, “Never, Never, Never Give Up!” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 117–19.

THiếu NHI

Tôi Có Thể Là Ánh Sáng cho Những Người Khác

Chủ Tịch Uchtdorf nói rằng để làm ánh sáng cho những người khác, lời nói của chúng ta phải “trông sáng như một bầu trời có nắng và đầy ân điển.” Lời nói của chúng ta nên vui vẻ, chân thật và tử tế. Các em có thể làm hoặc nói gì để làm ánh sáng cho những người khác? Các em có thể viết trong nhật ký của mình năm điều tốt lành các em hoạch định sẽ nói với những người trong gia đình hay bạn bè.

© 2013 do Intellectual Reserve, Inc. Giữ mọi bản quyền. In tại Hoa Kỳ. Bản tiếng Anh chuẩn nhận: 6/12. Bản dịch chuẩn nhận: 6/12. Bản dịch *First Presidency Message, February 2013*. Vietnamese. 10662 435

Đức tin, Gia đình,
Trợ giúp

Cải Đạo theo Chúa

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và khi thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình. Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mangreliefsociety.lds.org.

Các chị em phụ nữ mới của Giáo Hội—kể cả Các Thiếu Nữ và Hội Phụ Nữ, các chị phụ nữ trở lại tích cực, và những người mới cải đạo—cần sự hỗ trợ và tình bạn của các giảng viên thăm viếng. Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Sự tham gia của tín hữu là thiết yếu cho việc giữ chân người cải đạo và trong việc mang các tín hữu kém tích cực trở lại tích cực hoàn toàn, “Có được viễn ảnh rằng Hội Phụ Nữ . . . có thể trở thành [một trong số] nguồn tình bằng hữu vững mạnh nhất mà chúng ta có trong Giáo Hội. Hãy sớm tìm tới những người đã được giảng dạy và được giúp hoạt động tích cực lại, và yêu mến họ vào Giáo Hội qua tổ chức của các chị em.”¹

Là thành viên của Hội Phụ Nữ, chúng ta có thể giúp các tín hữu mới học những lối thực hành cơ bản của Giáo Hội, chẳng hạn như:

- Đưa ra bài nói chuyện.
- Chia sẻ chứng ngôn.
- Sống theo luật nhịn ăn.
- Đóng tiền thập phân và các của lễ khác.
- Tham gia vào công việc lịch sử gia đình.
- Thực hiện phép báp têm và lễ xác nhận cho các tổ tiên đã qua đời của họ.

Anh Cả Ballard nói: “Những người bạn chu đáo cần làm cho các tín hữu mới cảm thấy thoải mái và được chào đón ở nhà thờ.”² Tất cả chúng ta, nhất là các giảng viên thăm viếng, có trách nhiệm quan trọng để thiết lập tình bạn với các tín hữu mới như là một cách để giúp họ trở nên được “cải đạo theo Chúa” một cách vững vàng (An Ma 23:6).

Từ Thánh Thư

2 Nê Phi 31:19–20; Mô rô Ni 6:4

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) nói: “Với con số những người cải đạo càng ngày càng gia tăng, chúng ta cần phải bỏ ra nhiều nỗ lực đáng kể hơn để phụ giúp họ trong khi họ đang tìm kiếm con đường của họ. Mỗi người trong số họ đều cần ba điều: một người bạn, một trách nhiệm, và nuôi dưỡng bằng 'lời nói tốt lành của Thượng Đế' (Mô rô Ni 6:4).”³

Các giảng viên thăm viếng ở trong vị thế để giúp đỡ những người mà họ chăm sóc. Tình bạn thường đến trước, giống như tình bạn của một chị trẻ tuổi trong Hội Phụ Nữ là người giảng viên thăm viếng của một chị lớn tuổi hơn. Họ rất chậm trong việc xây đắp một

tình bạn cho đến khi họ làm việc bên nhau trong một dự án dọn dẹp. Họ trở thành bạn, và khi nói về Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy, họ đều được nuôi dưỡng bằng “lời nói tốt lành của Thượng Đế.”

Chủ Tịch Joseph Fielding Smith (1876–1972) nói rằng Hội Phụ Nữ “là một phần thiết yếu của vương quốc của Thượng Đế trên thế gian và . . . giúp các thành viên trung tín của Hội nhận được cuộc sống vĩnh cửu trong vương quốc của Đức Chúa Cha.”⁴

GHI CHÚ

1. M. Russell Ballard, “Members Are the Key,” *Liahona*, tháng Chín năm 2000, 18.
2. M. Russell Ballard, *Liahona*, tháng Chín năm 2000, 17.
3. Gordon B. Hinckley, “Every Convert Is Precious,” *Liahona*, tháng Hai năm 1999, 9.
4. Joseph Fielding Smith, trong *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 97.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi có cầu nguyện cho người bạn đồng hành của mình và cầu xin Thánh Linh sẽ hướng dẫn chúng tôi trong khi chúng tôi giúp đỡ các chị em phụ nữ của mình không?

2. Trong những cách nào chúng ta phục vụ mỗi chị phụ nữ mà chúng ta chăm sóc để chị ấy biết rằng chúng ta thật sự quan tâm đến chị?